

Zadeva C-7/21

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

8. januar 2021

Predložitveno sodišče:

Bezirksgericht Bleiburg (Avstrija)

Datum predložitvene odločbe:

6. november 2020

Tožeča stranka:

LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

Tožene stranke:

CB

DF

GH

Predmet postopka v glavni stvari

Slovenska ureditev, ki zoper sklep o izvršbi, izdan brez izvršilnega naslova, kot edino pravno sredstvo določa obrazložen ugovor, ki ga je treba vložiti v osmih dneh v slovenskem jeziku – Zamuda tega roka s strani dolžnice s sedežem v Avstriji, katere avstrijska odvetniška pisarna je obrazložen ugovor v slovenskem jeziku vložila v dvanajstih dneh od vročitve sklepa – Odvetniška odgovornost – Vprašljiva skladnost ureditve s pravom Unije

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije na podlagi člena 267 PDEU

Vprašanja za predhodno odločanje

- (a) Ali je treba člena 36 in 39 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter načeloma učinkovitosti in enakovrednosti (načelo lojalnega sodelovanja v skladu s členom 4(3) PEU) razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, ki zoper sklep o izvršbi, ki ga sodišče izda brez predhodnega kontradiktornega postopka in brez izvršilnega naslova, zgolj na podlagi trditve stranke, ki zahteva izvršbo, kot edino pravno sredstvo določa ugovor, ki ga je treba vložiti v osmih dneh v jeziku te države članice, tudi če se sklep o izvršbi v drugi državi članici vroči v jeziku, ki ga naslovnik ne razume, pri čemer se ugovor, če je vložen v dvanajstih dneh, že zavrže kot prepozen?
- (b) Ali je treba člen 8 Uredbe (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju pisanj v povezavi z načeloma učinkovitosti in enakovrednosti razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu ukrepu, v skladu s katerim z vročitvijo obrazca iz Priloge II o obvestilu naslovnika glede pravice do zavrnitve sprejema pisanja v roku enega tedna hkrati začne teči tudi rok za vložitev pravnega sredstva, določenega zoper hkrati vročen sklep o izvršbi, za katero je določen osemdnevni rok?
- (c) Ali je treba člen 18, prvi odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki zoper sklep o izvršbi določa pravno sredstvo ugovora, ki ga je treba v obrazloženi obliki vložiti v osmih dneh, pri čemer ta rok velja tudi, če ima naslovnik sklepa o izvršbi sedež v drugi državi članici in sklep o izvršbi ni sestavljen niti v uradnem jeziku države članice, v kateri se sklep o izvršbi vroči, niti v jeziku, ki ga naslovnik sklepa razume?

Navedene določbe prava Unije

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), člen 47

Člen 4(3) PEU, člen 18, prvi odstavek, PDEU

Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: Uredba 1215/2012), člena 36 in 39

Uredba (ES) št. 1393/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o vročanju sodnih in izvensodnih pisanj v civilnih ali gospodarskih zadevah v državah članicah („vročanje pisanj“) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1348/2000 (v nadaljevanju: Uredba 1393/2007), člen 8

Navedene nacionalne določbe

Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) (slovenski zakon o izvršbi in zavarovanju), členi 9, 53, 58, 61

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Tožeča stranka, družba Lkw Walter internationale Transportorganisation AG, je družba, vpisana v avstrijski sodni register, ki opravlja dejavnost mednarodnih prevozov blaga.
- 2 Okrajno sodišče v Ljubljani, Slovenija, je tožeči stranki 30. oktobra 2019 po pošti vročilo sklep o izvršbi v slovenskem jeziku zaradi plačila 17.610,00 EUR skupaj z obrestmi in stroški postopka, s katerim je podjetje Transport Gaj d.o.o. rubilo terjatve tožeče stranke do številnih slovenskih podjetij. Dopis je v pravni oddelek tožeče družbe prispel šele 4. novembra 2019, ker je bil 1. november v Avstriji praznik, ki mu je sledil konec tedna. Pravni oddelek je odvetniško pisarno, ki je družbo zastopala v nekem sporu v Sloveniji, v elektronskem sporočilu, ki mu je bil pripet ta sklep, še istega dne zaprosil za pregled dokumenta. Potem ko so odvetniki, ki so zdaj toženi, povedali, da je treba v osmih dneh od vročitve vložiti obrazložen ugovor, je tožeča stranka tožene stranke zaprosila, naj to storijo kot njeni zastopniki, na podlagi česar je bil 11. novembra 2019 vložen ugovor. Sklep o izvršbi pa sicer ni bil izdan na podlagi pravnomočnega in izvršljivega izvršilnega naslova, temveč le na podlagi računov. Člen 9, tretji odstavek, člen 53, drugi odstavek, in člen 61, drugi odstavek, Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) za izvršbe na podlagi verodostojne listine določajo, da je treba zoper sklep o izvršbi, s katerim je predlogu ugodeno, v osmih dneh od vročitve sklepa vložiti ugovor, v katerem mora dolžnik navesti dejstva, s katerimi ga utemeljuje, in predložiti dokaze.
- 3 Potem ko je tožeča stranka pravočasno plačala zahtevano sodno takso, je Okrajno sodišče v Ljubljani 10. decembra 2019 ugovor zavrglo kot prepozen, ker je bil ta vložen več kot osem dni po vročitvi sklepa o izvršbi tožeči stranki.
- 4 Tožene stranke so v imenu tožeče stranke zoper sklep o zavrženju vložile pritožbo zaradi protiustavnosti in neskladnosti s pravom Unije, ki pa jo je Višje sodišče v Mariboru zavrnilo. S tem je postal sklep o izvršbi pravnomočen in izvršljiv, zaradi česar je tožeča stranka plačala terjatev v celoti.
- 5 Tožeča stranka zdaj s tožbo, vloženo pri Bezirksgericht Bleiburg (okrajno sodišče v Pliberku, Avstrija), od toženih strank zahteva plačilo 22.168,09 EUR skupaj z obrestmi in stroški postopka, iz naslova odvetniške odgovornosti, ker so tožene stranke zamudile rok. Tožene stranke so zoper plačilni nalog, izdan 10. julija 2020, vložile ugovor. V tem postopku se vlaga predlog za sprejetje predhodne odločbe.

Bistvene trditve strank iz postopka v glavni stvari in kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 6 Tožene stranke navajajo, da osemdnevni rok za vložitev obrazloženega ugovora ni v skladu s pravom Unije. Če bi slovenska sodišča pravo Unije uporabila pravilno, bi bil ugovor vložen pravočasno in tožeči stranki ne bi nastala škoda. Poleg tega naj sklep ne bi bil pravilno vročen, saj naj bi bilo obvestilo naslovnika glede pravice do zavrnitve sprejema na podlagi člena 8 Uredbe 1393/2007 (obrazec iz Priloge II), ki je bilo v nemškem jeziku priloženo pismu, vloženo med ostalih dvanajst strani sklepa v slovenskem jeziku in naj ga tožeča stranka zato ne bi opazila. Sklep naj tudi ne bi bil izvršljiv zunaj Slovenije, ker naj ne bi izpolnjeval osnovnih pogojev za potrditev izvršljivosti na podlagi členov 36 in 39 Uredbe 1215/12. Dejstvo, da je sklep izvršljiv na ozemlju Republike Slovenije, po mnenju toženih strank pomeni diskriminacijo tožeče stranke glede na sedež oziroma glede na državljanstvo v smislu člena 18, prvi odstavek, PDEU.
- 7 Predložitveno sodišče v **zvezi s prvim vprašanjem** pojasnjuje, da ob upoštevanju načela učinkovitosti kratek rok za vložitev ugovora morda ni v skladu s členoma 36 in 39 Uredbe 1215/2012 v povezavi s členom 47 Listine, in se pri tem sklicuje na sodbo Sodišča z dne 13. septembra 2018 (Profi Credit Polska S. A., C-176/17, EU:C:2018:711), v kateri je Sodišče že ugotovilo, da nacionalna procesna določba, ki določa rok dveh tednov, vpliva na pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Za razliko od navedene zadeve sicer predmet obravnavane zadeve ni niti potrošniška pogodba niti menica, kljub temu pa je treba bistvene ugotovitve iz navedene sodbe, zlasti iz točk od 64 do 67, uporabiti tudi v tej zadevi, ker je treba tudi v tej zadevi vložiti obrazložen ugovor v določenem roku in pravočasno plačati sodno takso. Kratek rok za vložitev ugovora tudi v skladu s stališčem, ki se zastopa v slovenski pravni teoriji, vpliva na oziroma krši pravice tožene stranke na podlagi člena 6 EKČP oziroma člena 47 Listine, zlasti če ima ta stalno prebivališče ali sedež v drugi državi članici. Odzvati se mora še hitreje kot dolжник s sedežem v Sloveniji, saj mora pridobiti prevod sklepa, listin, ki so predložene kot dokazi, in ugovora, kar vzame veliko časa. Sklep bi bilo mogoče na podlagi členov 36 in 39 Uredbe 1215/2012 priznati in izvršiti tudi v Avstriji, pri čemer pa ga avstrijska sodišča ne bi mogla vsebinsko preizkusiti.
- 8 Sodišče v **zvezi z drugim vprašanjem** navaja, da ima pomisleke glede pravilne razlage teka roka v zvezi s pravico do zavrnitve sprejema na podlagi člena 8 Uredbe 1393/2007, v skladu s katerim je naslovník z uporabo standardnega obrazca iz Priloge II poučen, da lahko zavrne sprejem pisanja za vročitev v trenutku vročitve ali tako, da pisanje vrne organu za sprejem v enem tednu, in sicer če ne razume jezika, v katerem je sestavljeno pisanje. Medtem ko je bilo stališče slovenskega sodišča očitno, da oba enotedenska roka za vrnitev in zavrnitev sprejema ter vložitev ugovora zoper sklep začneta teči vzporedno, predložitveno sodišče člen 8 razume tako, da začne rok za morebitno vložitev ugovora teči šele, ko se izteče enotedenski rok za uveljavljanje zavrnitve sprejema. V nasprotnem primeru bi bil namreč dolжник, ki ne razume jezika, v katerem je sestavljeno pisanje sodišča, kar bolj pogosto velja za dolžnika s

sedežem v drugi državi članici, v primerjavi z dolžnikom, ki razume jezik, v katerem je sestavljen sklep o izvršbi, v manj ugodnem položaju in bi s potrebnim prevajanjem izgubljal dragoceni čas. Sodišče je že presodilo, da je treba Uredbo 1393/2007 razlagati tako, da bo zagotovljeno pravo ravnotežje med interesi tožeče in tožene stranke, naslovnika pisanja, z uskladitvijo ciljev učinkovitosti in hitrosti pošiljanja procesnih pisanj z zahtevo po zagotovitvi ustreznega varstva pravice naslovnika tega pisanja do obrambe (glej sodbo z dne 16. septembra 2015, Alpha Bank Cyprus Ltd, C-519/13, EU:C:2015:603, točka 33). Predložitveno sodišče meni, da pravice naslovnika pisanja do obrambe, če roka začneta teči vzporedno, nikakor niso ustrezno varovane in so kršene njegove pravice do izvajanja diskrecijske pravice, ali želi zavrniti sprejem ali vložiti pravno sredstvo. Z vrnitvijo pisanja bi se postopek zavlekel za več tednov, če ne celo mesecev, saj bi moralo slovensko sodišče upniku najprej naložiti, naj predloži prevode sklepa o dovolitvi izvršbe, in bi moralo šele nato ponovno opraviti vročitev v drugi državi članici. Če pa želi naslovnik hitro opraviti z zadevo, mora imeti kljub nerazumevanju jezika možnost, da pisanje v tujem jeziku sprejme brez prevoda in da si sam priskrbi prevod, namesto da uveljavlja pravico do zavrnitve sprejema. Predložitveno sodišče meni, da je treba člen 8 Uredbe 1393/2007 zaradi nujne zagotovitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva v smislu člena 47 Listine razumeti tako, da lahko naslovnik svojo diskrecijsko pravico izvede v roku enega tedna, preden začne teči rok za vložitev ugovora. Državam članicam je prepuščena skrb, da določijo razumne roke za uveljavljanje pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Pri tem pa morajo spoštovati načeli enakovrednosti in učinkovitosti. Ta rok mora biti, da bi se spoštovala zahteve načela učinkovitosti, zadosten za pripravo in vložitev učinkovitega pravnega sredstva (glej sodbe z dne 28. julija 2011, Samba Diouf, C-69/10, EU:C:2011:524, točka 66; z dne 26. septembra 2013, Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, točka 80, in z dne 9. septembra 2020, JP, C-651/19, EU:C:2020:681, točka 57). Glede na sodno prakso Sodišča o načelu učinkovitosti je zato rok enega tedna oziroma osmih dni, v katerem se je treba hkrati odločiti, ali se ne bo sprejelo pisanja v tujem jeziku oziroma ali se bo priskrbelo njegov prevod, in sestaviti obrazložen ugovor, prekratek za pripravo in vložitev učinkovitega pravnega sredstva.

- 9 Predložitveno sodišče v **zvezi s tretjim vprašanjem** pojasnjuje, da je v dvomih glede tega, ali člen 18 PDEU nasprotuje slovenski ureditvi o osemdnevnem roku za vložitev ugovora zoper sklep o izvršbi, kadar se ta pošlje dolžniku s sedežem v drugi državi članici. Člen 18 PDEU prepoveduje vsakršno diskriminacijo glede na državljanstvo. Državljanji države članice, ki določa zgolj osemdnevni rok za vložitev ugovorov zoper sklepe o izvršbi, so običajno seznanjeni s temi kratkimi roki in poleg tega obvladajo jezik, v katerem je izdan sklep o izvršbi. Strankam s sedežem v drugi državi članici ni treba pričakovati tako kratkega roka, zlasti ne takrat, če so v njihovi državi članici določeni bistveno daljši roki (v Avstriji je rok za vložitev ugovora zoper plačilni nalog štiri tedne) in je tudi za vložitev ugovora zoper evropski plačilni nalog določen 30-dnevni rok. Poleg tega si mora dolžnik v drugi državi članici najprej priskrbeti prevod sklepa o izvršbi, da lahko razume njegovo vsebino in se odloči, ali bo zoper njega vložil ugovor, kar običajno terjaja nekaj časa in še bolj skrajša rok za vložitev ugovora, ki je že tako in tako kratek.

Obravnavana ureditev upniku tudi omogoča, da zoper dolžnike s sedežem v drugi državi članici namesto postopka za izdajo evropskega plačilnega naloga začne slovenski postopek za izdajo sklepa o izvršbi, ker lahko upnik računa s tem, da bi lahko dolžnik tako kratek rok zamudil.

Bezirksgericht Bleiburg (okrajno sodišče v Pliberku)

Pliberk, 6. november 2020

DELOVNI DOKUMENT